

VASA? JO, HISTORIEKLUBBENS EXKURSION TILL VASA

Efter den verkliga lyckade Viborg-exkursionen år 2019, har det varit illa beställt med exkursioner; den färdigt planerade exkursionen till Lettland torkade in på grund av coronapandemin.

Nu skulle exkursionsverksamheten äntligen komma i gång igen, och detta tack vare vår eminenta primusmotor Calle Geust, som i Vasa är på sin mammas gata. Tydligt satt coronaförsiktigheten i, eftersom uppslutningen till Vasa-exkursionen inte blev stor. Vi var slutligen 19 deltagare av vilka, till allas glädje, räknades fem damer. Det skulle dock visa sig att antalet var lyckat och hanterligt. Tågresan gav inledningsvis anledning till oro; vandalism hade lett till elledningsbrott, varför tåget där vi hade plats ovanför restaurangen, inte kunde avgå från Helsingfors som planerat. Som tur fanns ersättande tåg att tillgå, och i Tammerfors kunde vi byta tåg och besätta våra egna platser.

På perrongen i Vasa blev vi vänligen mottagna av vår guide, Henrik Fågelbärj, som förgyllde vår vistelse under hela tiden i Vasa. Ett stenkast från järnvägsstationen låg vårt hotell Astor Wasa, en pärla som med sina 114 år på nacken var synnerligen väl valt för en historieklubb. Huset hade i tiden varit smörhandlare Laurells bostad, tydligt en lukrativ bransch, något att fundera på?

Under hela besöket hade vi en abonnerad buss till förfogande och efter lunchen var det tid att besöka det världsberömda Wärtsilä STH (Sustainable Technology Hub), dit bara extra pålitliga personer fick tillträde; allas identitet granskades, och till vår lättnad godkändes hela gruppen. Wärtsilä är världsledande i sin bransch och presentationen var mycket intressant och gav upphov till många frågor. Tyvärr är allt sekretessbelagt, varför jag inte kan yppa mer.

Efter detta högteknologiska besök passade det väl med lite kultur: ett besök på Tikanojas konsthem, också detta ett gammalt hus, öppnat enbart för oss och med privat guidning. I övre våningen besågs en temautställning: Kaarina Heikinheimos textiltställning, 3D blom- etcetera arrangemang, allt skapat i garn.

Efter en behövlig paus fördes vi till Wasa teater, där vi fick se Heiman: ett stycke som berättade om en allmogefamilj före och efter kriget. Scenografin var enkel och synnerligen lyckad. Stycket uppfördes på dialekt vilket gav en speciell stämning. Själva intrigen var lätt att följa, även om dialekten stundom var svår att förstå. En del hade istället för Heiman valt en konsert i Vasa stadshus. Dagen avrundades med en gemytlig sits i hotellfoajén. Följande dag inleddes med besök på Vasa bil- och motormuseum, en imponerande samling dyrgripar inkluderande JEG Hobby från 1951, skapad av Calle Geusts far J. Evald Geust.

Följande mål var Österbottens museum som presenterades av professor emeritus Nils-Erik Villstrand. Vi fick se gamla interiörer, men också illustrationer om landhöjning och uppstoppade exemplar av den lokala faunan. Under rubriken "tjära, tomater och båtar" berättade Nils-Erik Villstrand och styrelseordförande för Botnia Marin (Targa motorbåtar) Johan Carpelan om företagande och båtbyggeri i över 500 år i Österbotten jämfört med övriga Finland. Efter besöket följde lunch på restaurangen Hejm.

Meteorita var ett par byggnader mitt på en enorm åker. Denna åker var i själva verket en torrlagd sjö, Söderfjärden, som uppstod för 520 miljoner år sedan då en enorm meteorit träffade jorden. Kratern som uppstod är ojämnt sexkantig med en diameter på ungefär 6 km och ett maximalt djup på c:a 300 meter. Vi hörde en intressant presentation av Matts Andersén.

Och sedan blev det supé på Svenska klubben, en trevlig samvaro inkluderande snaps och sång i äkta Handelsgillestil.

Och åter igen avrundades dagen med en gemytlig sits i hotellfoajén.

Den sista dagen inleddes med ett besök på Vasa krigsveteranmuseum och här hade vi nöjet att höra en mycket kunnig ciceron, nämligen Gustav Geust, Calles bror. Utrymmet var inte stort, men samlingen var mycket intressant.

Sedan besökte vi världsarvet Kvarkens skärgård. Det var lite svårt att greppa genom bussfönstret, men det intressanta var att det har blivit upptaget som ett av de sju världsarven i Finland. Efter lunchen gjordes det efterlängtade besöket på Strömsö. Den efterlängtade träffen med de söta damerna där uteblev dock, stället var tomt och vi lyckades till och med utlösa alarm så att vi fick besök av Securitas. Mycket intressant att se hurudant laboratorium döljer sig bakom de gemytliga program vi alla har sett på TV.

Hemresan var problemfri och trevlig.

Historieklubben har allt skäl att tacka Calle Geust som genom sina kontakter i Vasa lyckades skapa ett mycket mångsidigt och intressant program, Derek Breitensteins insats inte att förglömma.

Göran Blomstedt